

Dosarul nr. (...) (Număr în format vechi (...))

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A VI-A CIVILĂ
ÎN CHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE (...)
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: (...)
JUDECĂTOR: (...)
GREFIER: (...)

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în cauza privind apelul formulat de apelanta (...) împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțată de (...) în dosarul nr. (...), în contradictoriu cu intimatele (...).

Dezbaterile asupra cauzei și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din (...), care face parte integrantă din prezenta încheiere, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de (...).

CURTEA,

Deliberând asupra *sesizării* Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în legătură cu interpretarea art. 5 alin. 1 pct. 21 și art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014, constată următoarele:

Prin **încheierea din (...)**, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la *interpretarea prevederilor art. 5 alin. 1 pct. 21 și art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, în sensul de a se lămuri dacă constituie creanță curentă dobânzile care curg după deschiderea procedurii în situația contractului de credit (încheiat anterior cererii de deschidere a procedurii, dar menținut după deschiderea procedurii) cu dobândă stabilită în funcție de un indice de referință periodic și care nu este cunoscut la data deschiderii procedurii pentru a se putea calcula de către creditor valoarea dobânzii curse ulterior acestui moment.*

I. Asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, apreciem că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 alin. 1 Cod Pr. Civ. pentru următoarele considerente:

1. În ce privește prima cerință și anume, existența unei cauze aflate în curs de judecată, această este întrunită deoarece litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea se află în curs de judecată, pe rolul Curții de Apel București – Secția a VI-a civilă;

2. Sub aspectul celei de-a doua condiții, respectiv cauza să fie soluționată în ultimă instanță, și această este îndeplinită, întrucât Curtea de Apel București urmează să

soluționeze cauza în ultimă instanță prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care este definitivă, potrivit art. 43 alin. 1 din Legea nr. 85/2014 privind insolvența;

3. Soluționarea prezentului litigiu depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. 1 pct. 21 și art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014;

4. chestiunea de drept asupra căreia instanța supremă este solicitată a se pronunța este nouă, deoarece asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

II. Expunerea succintă a cauzei. Situația de fapt și de drept:

Prin *cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Secției a VII-a Civilă a Tribunalului București, la data de (...), creditoarea (...) a formulat contestație împotriva raportului administratorului judiciar (...) , publicat în BPI nr. 12440/21.06.2019, prin care s-a respins cererea de plată a sumei de (...) reprezentând dobânzi contractuale calculate de la data deschiderii procedurii insolvenței și până la data confirmării planului de reorganizare.

În motivare, reclamantul a arătat, că, la data de (...), administratorul judiciar a emis către creditor o adresă prin care și-a exprimat acordul achitării parțiale a dobânzii curente aferente contractului de credit nr. BA1506 din 29.01.2014. La data de (...), creditorul a solicitat achitarea sumei de 1.071.309,86 lei, reprezentând dobânzi calculate de la data deschiderii procedurii de insolvență și până la data confirmării planului de reorganizare, contractul de credit nr. BA1506 din 29.01.2014 fiind în derulare la momentul deschiderii procedurii, menținut până la data scadenței contractuale. Prin Raportul de activitate administratorul judiciar a comunicat creditorului refuzul privind plata creanței în sumă de (...).

Prin *sentința civilă nr.* (...) , Tribunalul București Secția a VII-a civilă a admis contestația și a dispus desființarea măsurii adoptate prin raportul de activitate de respingere a cererii de plată reprezentând dobânzi calculate de la data deschiderii procedurii până la data confirmării planului de reorganizare (...).

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut că, prin adresa din (...) , administratorul judiciar a exprimat acordul achitării parțiale a dobânzii curente aferente contractului de credit nr. BA1506/29.01.2014, ce se află în derulare, fiind menținut de administratorul judiciar și după deschiderea procedurii insolvenței. Astfel, efectele contractului se produc atât în ce privește creditul, cât și dobânzile. S-a avut în vedere că, potrivit art. 87 alin. 1 din Legea nr. 85/2014, în perioada de observație, debitorul va putea să continue activitățile curente și poate efectua plăți către creditor, care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, sub supravegherea administratorului judiciar.

Împotriva sentinței civile nr. (...) , la data de (...), **debitorul** (...) a formulat *apel*, solicitând admiterea căii de atac, schimbarea în tot a hotărârii în sensul respingerii cererii de plată formulată de creditoarea (...).

În motivare, se susține că intimata-creditoare a fost înscrisă în tabelul preliminar de creanțe, respectiv în tabelul definitiv de creanțe al debitoarei, în categoria creanțelor beneficiare a unei cauze de preferință, cu întreaga sumă solicitată prin declarația de creanță în cuantum de (...) , reprezentând contravaloarea creditelor acordate societății debitoare în baza contractului de credit nr. BA 1506/29.01.2014, astfel cum a fost completat prin Actul adițional nr. 1 din data de (...) și Actul adițional nr. 2 din data de (...). Se mai învederează că, la data de 25.09.2017, a fost votat Planul de reorganizare, ce a fost confirmat prin sentința civilă nr. (...) , publicată în BPI nr. 20060/26.10.2017, acest plan

fiind ulterior modificat, la data de (...), inclusiv prin prelungirea duratei executării până la data de (...), fiind confirmat prin Sentința civilă nr. (...). În cadrul planului de reorganizare, s-a prevăzut plata 100% a creanței Libra Internet Bank S.A. în suma de (...).

S-a mai arătat că (...) a încasat până în prezent suma de 3.873.993,04 lei, deținând o creanță în cuantum de 1.463.035 lei. Astfel, se apreciază că, în mod întemeiat, s-a respins cerere de plată formulată de creditoare.

În privința sentinței, se susține nelegalitatea acesteia întrucât tribunalul nu a avut în vedere normele legale speciale aplicabile (art. 5 pct. 53, art. 140 alin. 1 din Legea nr. 85/2014), care prevăd ce creanțe se pot plăti în procedura de reorganizare. Astfel, debitoarea datorează către (...) doar suma înscrisă în tabelul preliminar, în tabelul definitiv de creanțe și în planul de reorganizare confirmat de judecătorul-sindic, cu atât mai mult cu cât nu s-a prevăzut și plata unor eventuale dobânzi prin programul de plată a creanțelor.

De asemenea, s-a mai invocat faptul că banca a solicitat înscrierea la masa credală cu suma de 5.337.028,04 lei, ce reprezintă întreg creditul și o creanță născută anterior datei deschiderii procedurii. Consideră că instanța a încălcat și dispozițiile art. 80 din Legea nr. 85/2014, care prevăd că nicio dobândă, majorare sau penalitate nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior procedurii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 103. În speță, dobânda calculată pentru perioada dintre data intrării în insolvență și data confirmării planului de reorganizare nu este o creanță născută după data deschiderii procedurii, ci doar un accesoriu al creanței principale, respectiv al creditului acordat.

Se menționează că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 103, dreptul creditorului garantat de a calcula accesorii la * creanțele anterioare deschiderii procedurii și a pretinde plata acestora născându-se doar în cazul valorificării activelor asupra cărora poartă cauza de preferință la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv.

Se mai argumentează că o creanță reprezentând dobânzi poate fi recunoscută unui creditor doar în două situații, respectiv cea reglementată de art. 80 (2) din Legea nr. 85/2014 (când se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți) și care nu este incidentă deoarece este vorba de o creanță născută anterior datei deschiderii procedurii, precum și cea prevăzută de art. 80 alin 1 coroborat cu art. 103 din Legea nr. 85/2014, care prevede dreptul creditorului garantat de a calcula accesorii la creanțele anterioare deschiderii procedurii doar în cazul valorificării activelor asupra cărora poartă cauza de preferință la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv.

Împotriva aceleiași sentințe, la data de 09.12.2019, a declarat **apel și debitoarea** (...) , solicitând admiterea căii de atac, schimbarea în tot a hotărârii în sensul respingerii contestației formulată de creditoarea (...).

În motivare, se învederează că soluția primei instanțe este nelegală deoarece este aplicabil principiul *accessorium sequitur principale*, neputând fi acordate, cu titlu de creanțe curente, accesorii ale unei creanțe anterioare deschiderii procedurii.

S-a mai arătat că nu a existat interes de a denunța un contract ale cărui efecte nu se mai produceau, deoarece toate sumele care urmau să fie achitate intimitei erau deja înscrise în tabelul creanțelor debitoarei.

Chiar dacă s-ar aprecia că accesoriile nu ar fi fost scadente, intimata avea obligația formulării unei cereri de admitere a creanței cu privire la acestea, în conformitate cu prevederile art. 102 alin. 1, 3 și 4, coroborate cu cele ale art. 5 pct. 69 din Legea nr. 85/2014.

Se apreciază că dobânda reprezintă o creanță anterioară deschiderii procedurii, pentru care intimata avea obligația de a formula cerere de înscriere la masa credală.

De asemenea, apelanta mai argumentează că planul de reorganizare al debitoarei nu prevede plata de dobânzi.

Se mai susține că dobânzile solicitate de intimată nu reprezintă creanțe curente în accepțiunea prevederilor Legii nr. 85/2014.

Conform prevederilor art. 5 pct. 21 creditorul cu creanțe curente este acel creditor care deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență și care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă. Dispozițiile art. 5 pct. 2 definesc sintagma de activități curente, ca fiind acele activități de producție, comerț sau prestări servicii și operațiuni financiare, propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație și în perioada de reorganizare, în cursul normal al activității. Sumele solicitate de intimată nu reprezintă creanțe rezultate din activitatea curentă a debitoarei.

La data de 13.02.2020, **intimata (...)** a depus **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea apelurilor ca neîntemeiate.

În susținere se arată că a solicitat înscrierea în tabelul preliminar cu suma de (...) lei reprezentând contravaloare creditelor acordate debitoarei, iar în declarația de creanță faptul că nu a operat stoparea calculului de dobânzi și accesorii.

La data de (...) , a solicitat societății debitoare achitarea sumei de (...) RON, reprezentând dobânzi calculate în perioada (...) , în conformitate cu prevederile art. 8 din Contractul de Credit nr. BA1506 din 29.01.2014) deoarece convenția era în derulare la momentul deschiderii procedurii, conform art. 123 alin. (1) prima teză, fiind menținut până la data scadenței contractuale (ianuarie 2018).

Se invocă faptul că afirmațiile apelanților privind aplicabilitatea principiului *accessorium sequitur principale* sunt eronate.

Astfel, dobânzile calculate ulterior deschiderii procedurii sunt, conform art. 548 alin. (4) Cod Civil nou, fructe civile, iar, potrivit art. 550 alin. (3) Cod Civil nou, dreptul de proprietate asupra fructelor civile se dobândește zi cu zi. Așadar, dreptul de creanță reprezentând dobânda nu se naște anticipat, la momentul acordării creditului, ci la momentul individualizării dobânzii (prin numărare, respectiv calculare) și prin trecerea timpului.

De asemenea, se apreciază eronată argumentarea în sensul că ar fi trebuit să se înscrie la masa credală și cu dobânda viitoare, având în vedere faptul că intimată nu ar fi putut anticipa, în mod rezonabil, sumele pe care le va datora societatea în viitor. Conform art. 8.1 din contractele de credit, dobânda este legată de un indice de referință variabil (ROBOR 3M), care la nivelul anului 2016 (momentul deschiderii procedurii) a fost de 0.90 (aceasta se modifică în contractele de credit la finalul fiecărui trimestru), urmând ca în 2017 - 2018 ROBOR 3M să crească la aproximativ 2.2. Graficul de rambursare cuprinde dobânda calculată până la finalul perioadei contractuale în funcție de indicele de referință la momentul calculării.

Totodată, dobânda totală plătitibilă băncii se calculează având în vedere ipoteza în care graficul de rambursare este respectat (ratele fiind achitate la timp). Or, debitoarea nu a respectat graficul de rambursare, motiv pentru care nu au putut fi anticipate sumele pe care le va datora în viitor, singura sumă certă fiind compusă din principal și dobânda calculată până la data deschiderii procedurii.

Se apreciază că sumele calculate ulterior s-au născut în timpul procedurii, fiind considerate creanțe curente.

Se contestă susținerea debitoarei în sensul că avea obligația formulării unei cereri de admitere a creanței, în conformitate cu art. 102 alin. 1, 3 și 4, coroborate cu art. 5 pct. 69 din Legea 85/2014, întrucât nu se putea înscrie cu o creanță nenăscută, a cărei existență nu putea fi calculată.

În plus, conform prevederilor art. 102 alin. 6, creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Astfel, creanța curentă invocată de intimată nu se înscrie în tabelul definitiv, astfel încât prevederile art. 5 pct. 53 nu sunt contrare solicitării creditoarei.

În ceea ce privește aplicabilitatea prevederilor art. 140 alin. 1 prima teză din Legea 85/2014, se învederează că neindicarea în planul de reorganizare a dobânzii calculate nu este de natură a duce la concluzia că această sumă nu este datorată, dat fiind faptul că programul de plăți nu ar fi putut, prin raportare la art. 102. alin. 6 coroborat cu art. 5 pct. 53, să cuprindă și creanțele născute în timpul procedurii.

Sub aspectul naturii creanței se precizează că debitoarea face confuzie între creanțele curente și activitatea curentă.

Astfel, legea definește creditorul cu creanțe curente sau creditor curent ca fiind acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență, și care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă. Nu este condiționată natura creanței ca fiind una ce provine din activitate curentă. Sintagma de "activitate curentă" este utilizată atunci când se determină izvorul unor sume de bani, încasate de către debitor, pentru a stabili ordinea de distribuire.

Pe de altă parte, instituția juridică a creanțelor curente este utilizată în momentul în care sunt individualizate creanțele, prin raportare la momentul nașterii acestora, fără a fi condiționate de activitatea produsă în urma căreia se nasc acestea.

Se apreciază a fi aplicabil art. 123 alin. 9, într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului neobligându-l pe administratorul judiciar să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți poate fi formulată cerere de admitere a creanței împotriva debitorului. Per a contrario, menținerea contractului îl va obliga pe administratorul judiciar să facă plăți pentru perioada ulterior deschiderii procedurii.

Se susține că prevederile art. 80 (respectiv interdicția calculării accesoriilor) nu se aplică contractelor de credit curente.

De asemenea, se mai arată că, potrivit art. 133 alin. 2, planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plata a creanțelor. Creanțele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferință în tabelul definitiv al creanțelor pot fi purtătoare de dobânzi și alte accesorii, intimata aflându-se în această ipoteză. Principalul și dobânda datorată până la momentul deschiderii procedurii reprezintă creanța înscrisă ca beneficiară a unei cauze de preferință în tabelul definitiv, iar această creanță poate fi purtătoare de dobândă și alte accesorii. Contrar afirmațiilor apelanților, planul de reorganizare nu trebuie să prevadă achitarea de dobânzi și accesorii, aspect ce rezultă din formularea art. 133 alin 5 lit. G.

La data de (...) , **intimata** (...) a depus o **cerere precizatoare**, prin care a învederat că suma cu care a solicitat înscrierea la masa credală în cuantum de (...) lei este compusă din credit curent de (...) , dobânda contractuală de (...) lei, dobânda restantă de (...) lei, sume ce au fost calculate până la data deschiderii procedurii.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Punctul de vedere al intimatei-contestatoare (...) a fost exprimat în cuprinsul întâmpinării, astfel cum a fost redat supra. În esență, partea susține că valoarea dobânzii contractuale calculate între momentul deschiderii procedurii (...) și cel al confirmării planului de reorganizare (...) are natura unei creanțe curente în baza art. 5 alin. 1 pct.21 și art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014.

Punctul de vedere al apelantei-debitoare prin administrator judiciar a fost exprimat atât prin cererea de apel, cât și prin precizarea depusă la data de (...), invocându-se, în esență, faptul că suma solicitată de creditoarea (...) are natura unei creanțe anterioare deschiderii procedurii, astfel încât era necesar ca partea să se fi înscris la masa credală (în tabelul preliminar al creanțelor). De asemenea, s-a susținut că un creditor cu creanțe curente, conform art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014, este acel creditor care deține creanțe certe, lichide și exigibile născute în timpul procedurii de insolvență. Potrivit art. 5 pct. 2 din Legea nr. 85/2014, activitățile curente reprezintă cele propuse a fi efectuate în perioada de observație și de reorganizare, astfel încât, coroborând cele două texte de lege, este indubitabil faptul că astfel de creanțe - curente - sunt urmarea activităților curente din timpul procedurii de insolvență. Se mai precizează că art. 123 alin. (9) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretat în contextul incidenței art. 102 alin. 1, 3 și 4, coroborat cu art. 5 pct. 69 din Legea nr. 85/2014, respectiv art. 5 pct. 53 și art. 140 alin. (1) din Legea nr. 85/2014.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Art. 5 alin. 1 pct. 21 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, în vigoare la data deschiderii procedurii insolvenței debitoarei (...).

„creditor cu creanțe curente sau creditor curent este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență, și care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă.”

Art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014 în vigoare la data deschiderii procedurii insolvenței debitoarei (...):

„într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți poate fi formulată cerere de admitere a creanței împotriva debitorului”.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe/a altor instanțe

Nu au fost identificate hotărâri judecătorești în acest sens.

3. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Prealabil, se constată, sub aspect factual, că, între (...), în calitate de creditor, și debitoarea (...), în calitate de împrumutat, s-a încheiat convenția de credit nr. BA 1506/29.01.2014, prin care s-a acordat o linie de creditare în cuantum de (...), scadența finală fiind la 20.01.2018 (conform actului adițional nr. 2/29.01.2015), iar dobânda contractuală fiind calculată după formula ROBOR 3M+marja de 8,06 pp (marja devenind 8,23 pp prin actul adițional nr. 2/29.01.2015).

La data de (...) s-a deschis procedura insolvenței împotriva debitoarei. Creditoarea (...) a solicitat înscrierea la masa credală cu suma de (...), ce este compusă din credit curent de (...), dobânda contractuală de (...), dobânda restantă de (...) lei, toate aceste componente fiind calculate până la data deschiderii procedurii.

La data de (...), creditoarea a solicitat administratorului judiciar al debitoarei achitarea sumei de 1.071.309,86 RON, reprezentând dobânzi contractuale, ce au curs

ulterior deschiderii procedurii, respectiv în perioada (...), în baza art. 8 din Contractul de Credit nr. BA1506 din 29.01.2014, având în vedere că respectiva convenție este în derulare.

Se remarcă faptul că tipul de convenție încheiat între părți (cu dobândă în funcție de un indice de referință, ce este revizibil periodic) se încadrează în noțiunea de contract ce instituie plăți periodice, actul fiind menținut și după deschiderea procedurii insolvenței împotriva societății (...).

Problema de drept care se pune este dacă dobânzile contractuale ce curg după data deschiderii procedurii au natura unei creanțe curente.

Din cuprinsul art. 5 alin. 1 pct. 21 din Legea nr. 85/2014 se desprind cerințele pe care trebuie să le îndeplinească creanța curentă și anume, să fie certă, lichidă, exigibilă, precum și născută ulterior deschiderii procedurii.

Dobânda contractuală ce curge după data deschiderii procedurii întrunește cerința de a fi certă, lichidă, exigibilă întrucât rezultă din contract și poate fi calculată după formula agreată de părți (ROBOR la trei luni+marja de 8,23 pp), chestiunea ce suportă interpretare fiind dacă poate fi considerată ca născută în timpul procedurii de insolvență.

Din interpretarea art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014 ar reieși că sumele ce trebuie achitate periodic și care sunt scadente și determinate până la data deschiderii procedurii trebuie să fie solicitate printr-o cerere de declarare a creanței, ce se adresează practicianului în insolvență în vederea înscrierii în tabelul preliminar de creanțe. Per a contrario, art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014 ar putea fi interpretat în sensul că plățile periodice ce trebuie efectuate ulterior datei deschiderii procedurii ar fi creanțe curente de vreme ce înscrierea la masa credală prin depunerea unei cereri de admitere a creanței ar fi necesară doar pentru sumele restante la data declanșării procedurii.

În ipoteza dobânzii contractuale ce se stabilește în funcție de un indice de referință variabil (de ex. Robor, Libor, Euribor), care se actualizează periodic (la 3 luni sau 6/12 luni), quantumul acestuia nu este cunoscut și nu poate fi determinat la data deschiderii procedurii, pentru perioada ulterioară și până la expirarea duratei creditului, motiv pentru care s-ar putea considera că, în temeiul art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014, creditorul ar fi îndreptățit să solicite plata sumelor cu titlu de dobânzi pe măsură ce acestea devin cuantificabile și exigibile.

Pentru aceste considerente, apreciind necesară dezlegarea instanței supreme cu privire la modul de interpretare a prevederilor art. 5 alin. 1 pct. 21 și art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, Curtea va proceda din oficiu la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

1. Cum se interpretează prevederile art. 5 alin. 1 pct. 21 și art. 123 alin. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, respectiv dacă constituie creanță curentă dobânzile care curg după deschiderea procedurii în situația contractului de credit (încheiat anterior cererii de deschidere a procedurii, dar menținut după deschiderea procedurii) cu dobândă stabilită în funcție de un indice de referință periodic și care nu este cunoscut la data deschiderii procedurii pentru a se putea calcula de către creditor valoarea dobânzii curse ulterior acestui moment.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecării cererii de apel, conform prevederilor art. 520 alin. 2

C. proc. civ.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi, (...) .

PREȘEDINTE,

(...)

JUDECĂTOR,

(...)

GREFIER,

(...)